

5 d'octubre: DIA MUNDIAL DELS DOCENTS

«Valorem els docents, millorem llur situació professional»

Aquest 2016 es commemora el 50è aniversari de l'aprovació, el 1966, de la Recomanació conjunta de l'OIT i la UNESCO relativa a la situació del personal docent i que va donar origen al Dia Mundial dels Docents.

El lema d'enguany, «Valorem els docents, millorem llur situació professional», aplega les recomanacions d'OIT i la UNESCO, així com els continguts de l'Agenda d'Educació 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible 2016 de l'ONU. Aquests documents reclamen una *educació de qualitat inclusiva i equitativa* amb el suport d'uns docents *contractats i remunerats adequadament* i uns *sistemes dotats de recursos*. S'incideix també en la necessitat que aquests professors tinguin una adequada formació i qualificació i que es vegi armat per una motivació suficient.

Aquestes afirmacions contrasten amb la realitat de les directrius establertes en les agendes neoliberals, aplicades per bona part dels governs, que el seu objectiu és mercantilitzar els drets bàsics i colonitzar els serveis públics per empreses privades. Si fem cas a l'Agenda d'Educació 2030, la consecució d'una educació primària universal per a aquesta data precisaria augmentar en més de 3 milions el nombre de mestres i mestres (5 milions si aspirem a estendre l'escolarització al segment de la secundària

bàsica universal). Però, amb l'educació convertida en negoci en mans privades, és difícil d'imaginar que un àmplia proporció de les classes treballadores de gran part del món pugui accedir a quelcom diferent que una mera beneficència, en el millor dels casos.

Bells objectius, però molt llunyans, quan a Mèxic, el mer exercici de la protesta pot costar la vida d'un gran nombre de docents, o quan a Turquia s'està empenent, amb total impunitat davant la UE i la comunitat internacional, una depuració sistemàtica d'ensenyants.

Si la situació és dramàtica a la perifèria econòmica, a la Unió Europea tampoc ens lliurem de l'assot de les polítiques de retallades i les limitacions a la llibertat. Els governs europeus, siguin o no conservadors, aposten decididament per reduir l'Estat, quan la gestió pública és l'única que pot garantir una prestació del servei en condicions de gratuïtat i universalitat.

A l'Estat espanyol, amb una LOMQE dissenyada per adoctrinar, privatitzar i desregular la feina dels docents, les Administracions educatives són les primeres a generalitzar el recurs a una mà d'obra precària -el professorat interí-, la qual cosa contravé la Recomanació 45 de l'OIT i la UNESCO del 1966 sobre la seguretat en l'ocupació: «L'estabilitat professional i la seguretat de l'ocupació són indispensables tant per a l'interès de l'ensenyament com per al personal docent i haurien d'estar garantides fins i tot quan es produeixin canvis en l'organització tant del conjunt com d'una part del sistema escolar».

STEI Intersindical

5 d'octubre del 2016